

Skandinavien's Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundstabben, Dyden og Troen ere forenede.

4. Aarg. Nr. 13. Den 1. April 1855. Pris: 6 Ø pr. Exempl.

Om Præstedommet.

Uddrag af Joseph Smiths Historie for 1840.

(Af Deseret News, den 5te October 1854).

Som hjælp til at undersøge Lærdommen om Præstedommet, saa vigtig for denne saavel som for efterfølgende Generation, vil jeg stride frem til at uddrage denne Gjenstand saavidt, som det lader sig gjøre, fra det Gamle og Nye Testamente.

I de hellige Skrifter er der omtalt twende Præstedommer, nemlig: det melchisedekiske og det aaroniske eller levitiske. Endskjont der er to Præstedommer, ind-befatter dog det melchisedekiske Præstedomme det aaroniske eller levitiske, og er det store Hoved, og holder den høieste Myndighed, som tilhører Præstedommet, og Guds Riges Nøgler i alle Verdens-alde indtil den sildigste Aftkom paa Jorden, og er Kanalen gjennem hvilken al Kundstab, Lærdom, Saliggjørelsens Plan og enhver vigtig Gjenstand er aabenbaret fra Himmelten.

Dets Indstiftelse var før „denne Jordes Grundvold blev lagt, eller da Morgenstjernerne sang tilsammen, eller Guds Sønner jublede af Fryd,” og er det høieste og helligste Præstedomme, og er efter Guds Sons Orden, og alle andre Præstedommer er blot Dete, Forgreninger,

Kräster og Belsignelser, som henhøre til samme, og som holdes, controlleres og styrres af det. Det er Kanalen, hvorved den Almægtige begyndte at aabenbare sin Herlighed i Begyndelsen af denne Jordes Skabelse og hvorved han har vedblevet at aabenbare sig til Menneskenes Born indtil nærværende Tid, og hvorved han vil kundgiøre sine Hensigter indtil Tidens Ende.

Begyndende med Adam, som var den første Mand, hvilken er talt om i Daniel at være den „Gamle af Dage;“ eller med andre Ord, den første og ældste af Alle, den store Stamfader, om hvilken det er sagt paa et andet Sted, at han er Michael, fordi han var den Første og Alles Fader, ikke blot formestest Stammen, men ogsaa den Første til at holde de aandelige Belsignelser, til hvilken bekjendtgjordes Planen for Ordinancerne til Frelse for hans Aftkom indtil Euden, og for hvem Christus først aabenbaredes, og ved hvem Christus er bleven aabenbaret fra Himmelten og vil vedblive at aabenbares herefter. Adam holder Nøglerne til Tidernes Fyldes Uddeling (Dispensation), d. e. alle Tiders Uddeling

er blevne og vil blive aabenbarede formedes ham fra Begyndelsen indtil Christus, og fra Christus indtil Enden af alle Uddelinger, som skal aabenbares; Ephes. 1, 9. 10: „idet han kundgjorde os sin Willies Hemmelighed efter den velbehagelige Beslutning, hvilken han forud fattede hos sig selv, at oprette en Husholdning i Tidernes Tylde, for at samle Alt under Eget i Christo, baade det, som er i Himmelene og paa Jorden indi ham.“

Den hos ham selv fattede Beslutning i at rulle op Forhænget for den sidste Uddelings Begivenhed, er, at alle Ting, henhørende til den Uddeling, skal blive udført noagtigen i Overensstemmelse med de foregaaende Uddelinger.

Og atter: Gud besluttede hos sig selv, at der skulde ikke blive en evig Tylde indtil enhver Uddeling skulde fuldføres og samles sammen til Eget, og at Alt hvad der skulde samles under Eget i sine Uddelinger til den samme Tylde og evige Herlighed skulde være i Christo Jesu; dersor forordnede han Ordinancerne til at være de samme stedse og altid og satte Adam til at væage over dem, til at aabenbare dem fra Himmelens til Mennesket eller at sende Engle til at aabenbare dem; Ebr. 1, 14. „Ere de ikke alle tjenende Under, udsendte til Tjeneste for dem, som skal arve Salighed?“

Disse Engle er under Bestyrelse af Michael eller Adam, som handler under Herrens Vejledning. Af ovenstaaende Skrifsted erfare vi, at Paulus fuldkommen forstod Guds Hensigter i Henseende til hans Forbindelse med Mennesket og den herlige og fuldkomne Orden, som han grundlagde hos sig selv, hvorved han udsendte Kraft, Aabenbaringer og Herlighed.

Gud vil ikke anerkende den, som han ikke har kaldet, bestikket og udvalgt. I Begyndelsen kaldede Gud Adam ved sin egen Røst. See 1 Moseb. 3, 9. 10.

„Og Herren kaldte ad Adam og sagde til ham: hvor er Du? Og han sagde: jeg hørte din Røst i Haven og frygtede; thi jeg var nøgen og skulde mig.“ Adam modtog Befalinger og Undervisning af Gud; dette var Ordenen fra Begyndelsen.

At han modtog Aabenbaringer. Bud og Anordninger (Ordinancer) i Begyndelsen er udenfor al Modsigelse; hvoredes kunde de ellers begynde at fremføre Offer for Gud paa en antagelig Maade? Og om de offrede Offer, maatte de være bemyndigede dertil ved Ordination. Vi læse i 1 Moseb. 4, 4. „at Abel bar frem af sin Hjords første Assodning og af desres Fedme, og Gud saae med Velbehag til Abel og til hans Viadoffer.“ Og atter: Ebr. 11, 4. „Ved Tro offrede Abel Gud et bedre Offer end Cain, og ved den sit han det Vidnesbord, at han var retfærdig, idet Gud bevidnede sit Velbehag i hans Gaver; og ved den tales han endnu, alligevel han er død.“ Hvorledes taler han endnu? Han opfylde og ørede det Præstedomme, som var paalagt ham og døde som en retfærdig Mand, og dersor er han blevne en Guds Engel, idet han har modtaget sit Legeme fra Døden og holder endnu Møglerne til sin Uddeling, og sendtes ned fra Himmelens til Paulus for at meddele ham trostende Ord og give ham Kundskab om Gudsfrigtigheds Hemmeligheder.

Og hvis dette ikke var Tilfældet, vil jeg svørge, hvorledes vidste Paulus saa meget om Abel, og hvorfor skulde han berøre, at Abel talte efter sin Død? — Folgelig, at han talte efter at han var død, maatte skee derved, at han blev sendt ned fra Himmelens som en tjenende Engel.

Saadan er Præstedommets Natur; Enhver holder Præsidentskabet over sin Uddeling, og En holder Præsidentskabet over dem alle, nemlig Adam; og Adam modtog sit Præsidentskab og sin Myn-

dighed fra Herren, men kan ikke erholde Folken indtil Christus faaer underlagt Faderen Riget, hvilket vil skee ved Enden af den sidste Uddeling.

Præstedommets Kraft, Herliahed og Velsgneller kunde ikke vedblive hos dem, som modtog Ordination, uden forsaavidt som deres Netsærdighed vedvarede; thi Cain, endskjønt han ogsaa var bemindiget til at offre Offer, blev fordsmt, da han ikke gjorde det i Netsærdighed. Det viser tydeligt, at Nuordningerne maa holdes paa den selvsamme Maade, som Gud har bestikket; ellers vil deres Præstedomme bringe dem Forbandelse istedenfor Velsgnelse.

Om Cain havde opsyldt Netsærdighedens Lov som Enoch gjorde, kunde han have vandret med Gud alle sine Levedage, og aldrig gaaet Glip af nogen Velsgnelse. — I Moseb. 5, 22. „Og Enoch vandrede med Gud, efter at han havde avlet Methuselah, tre hundrede Aar, og avlede Sønner og Døtre; og Enochs gaanste Alder var 365 Aar; og Enoch vandrede med Gud, og han var ikke mere, thi Gud tog ham.“ Nu, denne Enoch bevarede Gud for sig selv, at han skulde ikke dse den Gang og bestikkede ham en Tjeneste for de terrestriale Legemer, hvorom der ikkun lidet er blevet aabenbaret. Han opbevaredes saaledes til Præsidentstabet over en Uddeling, og mere skal blive sagt om ham og terrestriale Legemer i en anden Afhandling. Han er en tjenende Engel til at tjene dem, som skal arve Salighed, og aabenbared sig for Judas, ligesom Abel for Paulus; deraf taler Judas om ham i sit almindelige Brevs 14 og 15 Vers: „Og Enoch, den syvende fra Adam, spaaede, der han sagde: see, Herren kommer med sine mange tilstrende Hellige.“

Paulus var ogsaa bekjendt med denne Personlighed og modtog Undervisning

af ham: Ebr. 11, 5. „Formedelst Tro blev Enoch forandret, at han ikke skulde se Øden og blev ikke funden, fordi Gud forvandlede ham; thi før han blev forvandlet havde han det Vidnesbyrd, at han behagede Gud. Men uden Tro er det umuligt at behage ham; thi det bør den, som kommer frem for Gud, at troe, at han er til, og at han aabenbarer sig for dem, som flittigen søger ham.“

Læren om Forvandlingen (Translation) er en Kraft, som tilhører dette Præstedomme. Der gives mange Ting, henhørende til Præstedommets Kræfter og sammes Nøgler, som har været hemmeligholdt fra Verdens Grundvold blev lagt; de er skjulte for de Vise og Høystandige for at aabenbares i de sidste Tider.

Mange kan have formodet, at Læren om Forvandlingen (Translation) forstaaes saaledes, at Mennesket umiddelbart blev tagen ind i Guds Nærverrelse og i en evig Hylde, men dette er en feilagtig Forestilling. Deres Boligs Sted er af den terrestriale Orden, og et Sted, beredet for saadanne Personligheder, holdes i Beredstab, idet de blive tjenende Engle for mange Planeter og for Saadanne, som endnu ikke have annammet den Grad af Hylde, som de, der er opstandne fra de Døde. See Ebr. 11, 35. „Andre blevne martrede, men toge ikke mod Befrielse, at de maatte erholde en hærtigere Opstandelse.“

Af dette er det klart, at der var en bedre Opstandelse, ellers vilde Gud ikke have aabenbaret det for Paulus. Hvorfor kan der da siges en bedre Opstandelse? Denne Afskillelse er gjort mellem Læren om den virkelige Opstandelse og den ovenfor besørte Forvandling (Translation). Denne bestaaer i en Befrielse fra Legemets Marter og Lidelser, men deres Tilværelse vil forlænges i Henseende til Tje-

nestens Arbeider og Misie, førend de kan indtræde i en saa stor Hvile og Hertighed som Opstandelsen.

Paa den anden Side de, som blevet martrede og ikke modtog Befrielse, erholdt en sieblikkelig Hvile fra deres Arbeide. See Aabenb. 14, 13. „Og jeg hørte en Røst fra Himmelten, som sagde: Salige ere de Døde, som dø i Herren herefter, thi de skulle hvile fra deres Arbeider, men deres Gjerninger følger med dem.“

De hvile fra deres Arbeider for en lang Tid, og dog holdes deres Arbeide i Beredstab for dem, at de tillades at gjøre de samme Arbeider efter at de modtaget en Opstandelse for deres Legemer. Men vi vil forlade denne Gjenstand og den om terrestriale Legemer til en anden Gang, for at behandle dem mere fuldstændig.

Den næste store Over-Patriark, som holdt Præstedommets Nøgler, var Lamach. See 1 Moseb. 5, 28. 29. „Og Lamach var hundrede og to og firestudsstyve Åar gammel og avlede et Søn; og han kaldte hans Navn Noa, og sagde: denne skal trøste os i vor Kummer og vore Hånders Arbeide paa Jorden, hvilken Herren harer forbanded.“ Præstedommet vedvarede fra Lamach til Noa; 1 Moseb. 6, 13. „Da sagde Gud til Noa: alt Kjøds Ende er kommen for mit Ansigt, thi Jorden er fyldt med Vold af dem; og see jeg vil fordærre dem med Jorden.“

Saaledes seer vi, at dette Præstedommes Nøgler bestod i at modtage Je-hova's Røst, at han talede med ham paa en foitrolig og venlig Maade, at han lod ham vedblive med Nøglerne, Vagterne, Kraften og Hertigheden, hvormed han havde velsignet Adam i Begründelsen; og at effe Offer, hvilket skal fortættes i den sidste Tid; thi alle Anordninger og Pligter, som nogensinde er blevent

fordret af Præstedommet under den Allmægtiges Bestyrelse og efter hans Beslutninger i nogen af Uddelingerne, skal alle haives i den sidste Uddeling, derfor skal alle Zing, som havdes under Præstedommets Authoritet i nogen af de forrige Perioder, faaes igjen, og tilveibringe Gjenoprettelsen, som er omtalt af alle de hellige Propheter; da skal Levi Sonner offre Herren et velbehageligt Offer. See Malach. 3, 3. „Og han skal støde at rense og smelte Sølvet, og han skal rense Levi Born og luttre dem som Guldet og som Sølvet; da skal Herren have dem, som fremføre Madoffer i Retfærdighed.“

Det vil være nødvendigt her at gjøre nogle faa Bemærkninger om Kærdommen, fremsat i ovenstaende Aforsel, fordi det er almindelig antaget, at Øffring var aldeles afskaffet, naar det store Sonoffer var offret, og at der ikke vil behøves nogen Anordning (Ordinance) for Offer i Fremtiden, men de, som paa staae det, er sikkert ikke bekjendte med Præstedommets Pligter, Rettigheder og Myndighed, ei heller med Propheterne.

At offre Offer har steds været forsynet med og udajort en Deel af Præstedommets Pligter. Det begyndte med Præstedommets og vil vedblive fra Slægt til Slægt indtil Christus kommer. Vi har høypigen omtalt Øffingen af Offer af den Allerhoiestes Ejendere i Oldtiden før Moseloven; hvilke Ordinancer vil fortsættes, naar Præstedommet er gjenoprettet med al dets Myndighed, Kraft og Vessignelser.

Elias var den sidste Prophet, som holdt Nøglerne til dette Præstedomme, og som for den sidste Uddeling vil gjenoprette Myndigheden og levere dette Præstedommes Nøgler, paa det alle Ordinancer maal blive forvaltede i Retfærdighed. Det er sandt at Frelseren havde

Myndighed og Maat til at meddele denne Velsianelse; men Levi Sonner vare alt-for fordomsfulde. „Og jeg vil sende Elias, Propheten, for Herrens store og forfærdelige Dag osv.“ Hvorfor sende Elias? Hordi han holder Møglerne til Myndiaheden at forvalte alle Præstedommets Ordinancer, og uden at den rette Auktoritet qives, kan Ordinancerne ikke forrettes i Rettsædighed.

Det er en meget herlende Mening, at Øffrene, som offredes, blev aldeles fortærte. — Dette var ikke Tilfældet; hvis I læser 3 Moseb. 2. 2. 3., vil I se, at Præsterne tog en Deel som en Juhkommelse, og offrede det for Herren, mens det Tiloversblevne bevaredes til Præsternes Underholdning; saa at det Hele af Øffrene fortærtes ikke paa Altaret — men Blodet stækkes omkring og det Røde og visse andre Dele fortærtes.

Disse Øffringer, saavel som enhver Ordinance, henbørende til Præstedommet, vil, naar Herrens Tempel skal bygges og Levi Sonner reuses, vorde fuldstig gjen-

oprettede og forvaltede med alle Kræfter, Forgreninger og Velsignelser. Dette var og vil stedse finde Sted, naar det mellemdelekske Præstedommes Kræfter er tilstrækkelig aabenbaret; hvorledes kan ellers Gjenoprettelsen af alle Ting, talt om af alle de hellige Propheter tilveiebringes? Det er ikke at forstaes saaledes, at Moseloven skal indføres igjen med alle dens Skikke og forskjellige Ceremonier; dette er inaenslunde talt om af Propheterne; men hine Ting, som eksisterede for Mose Dage, nemlig Øffring, vil fortsættes.

Maaesse Nogle vil spørge, hvad Nødvendighed er der for Øffring, siden det store Offer blev offret? Hertil svares: om Tro, Omvendelse og Daab faaet Sted for Christi Dage, hvorfor er de samme Ting nødvendige efter den Tid? Præstedommet er kommet ned i realemæssig Slægtfolge fra Fader til Son gjennem deres efterfølgende Generationer. (See Vagten og Lærdommens Bog).

Joseph Smiths Levnetsløb.

1835.

(Fortsat fra Pag. 190.)

Efter disse Bemærkninger voterede de eenstemmigen, som havde arbeidet paa Bygningen, at de vilde vedblive at arbeide derpaa, indtil Huset var fuldendt.

Præs. S. Rigdon bestikkedes til at give Haandspællegelse og velsigne i Herrens Navn.

Præstdenterne blev velsignede; og Reynolds Cahoon, Hyrum Smith og Jared Carter, Bygningens Committeeen, (de to sidste) endskjønt fraværende, blev dog deres Rettigheder i Huset forbeholdte.

Følgende er Navnene paa dem, som

blev velsignede ifolge deres Arbeide paa Herrens Hus i Kirtland og paa dem, som offrede til dets Oplygning:

Søndag Eftermiddag den 8de Marts.

Sidney Rigdon.

Joseph Smith, jun.

F. G. Williams.

Joseph Smith, sen.

Oliver Cowdery.

N. K. Whitney.

Reynolds Cahoon.

Hyrum Smith.

Jared Carter.

Jacob Bump.	James Durfee.
Artemas Millet.	Joseph Coe.
Alpheus Cutler.	Thomas Gates.
Aza Lyman.	Loren Babbit.
Josiah Butterfield.	Blake Baldwin.
Noah Packard.	Joseph B. Bosworth.
James Putnam.	Malenum C. Davis.
Isaac Hill.	Jamaal Aldrich.
Edm. Durfee, sen.	John Young, sen.
Edm. Durfee, jun.	Ezra Strong.
Gideon Ormeby.	Joel Mc. Withy.
Albert Miner.	Matthew Hoy.
Ira Ames.	James Randall.
Salmon Gee.	John P. Green.
Peter Shirts.	Aaron P. Lyon.
Isaac Hubbard.	Thomas Burdick.
Horace Burgess.	Truman Wait.
Dexter Stillmann.	Edmund Bosley.
Amos F. Herrick.	William Bosley.
Mayhew Hillmann.	William Perry.
William Carter.	Don Carlos Smith.
William Burgess.	Shadrack Roundy.
Giles Cook.	Joel Johnson.
Almon Sherman.	Oliver Higley.
Warren Smith.	Gran M. Green.
Moses Bailey.	Levi Dsgood.
Sibe Ives.	Aleheus Harmon.
Andrew H. Aldrich.	Joseph C. Kingsbury.
Ebenezer Jennings.	Ira Boud.
Oliver Granger.	J. H. Brewster.
Orson Johnson.	Samuel Thomson.
James Lake.	John Ormeby.
William Redfield.	Numan Carter.
Cyrus Lake.	John Smith.
Harvey Smith.	Samuel H. Smith.
Isaac Cleveland.	Thomas Fisher.
William Barker.	Starry Fish.
Samuel S. Brannan.	Amos R. Orton.
John Wheeler.	Gad Yale.
Henry Baker.	John Johnson.
William Fiss.	John Tanner.
Henry Wilcox.	Henry G. Sherwood.
George Gee.	Sidney Tanner.
Lorenzo Young.	Joseph Zippits.
David Clough.	Robert Zwigley.

Erastus Babbit.
Samuel Eastfield.
Phineas H. Young.
Samuel Rose.
Calvin W. Stoddard.
Josiah Kneller.
Erastus Rudd.
Isaac G. Bishop.
Roswell Murray.
Benjamin Wells.
Nehemiah Harman.
Oliver Wetherby.
Thomas Harcock.
Joshua Grant.
William Draper.
Ransom B. Benren.
Tunis Rappellee.
John Reed.
Samuel Wilcox.
Benjamin Johnson.

Belsignelserne og Ordinationerne for
særstilte Individer af de foregaaende,
var følgende: Reynolds Cahoon, Jacob
Bump og Artemas Millet blev velsig-
nede med Himmelens Belsignelser og en
Net i Herrens Hus i Kirtland i For-
hold til det Arbeide og den Omkostning,
de havde anvendt dervaa.

Alypheus Entler, Alsa Lyman, Josiah
Butterfield, Noah Packard, Jonas Put-
nam og Isaac Hill modtog den samme
Belsignelse. Den anbragte Belsignelse
var i Overensstemmelse med enhver
Mands Arbeide eller Gave; og som Til-
gift lovede Elder Packard Viisdom og
Dygtighed til at forkynde Evangeliet.
Edmund Durfee sen., Edmund Durfee
jun. og Gideon Ormsby modtog den
samme Belsignelse; og Edmund Durfee
jun. ordineredes til en Eldste. Albert
Miner, Ira Ames, Salmon Gee, Peter
Shirts, Isaac Hubbard og Horace Bur-
gess blev velsignede; og P. Shirts og
H. Burgess ordineredes til Eldste. Dex-
ter Stilman, Amos F. Herrick og Mat-

thew Hillman velsignedes. William Bur-
gess, Saman A. drich og John Young
sen. velsignedes. Giles Cook jun. og
M. C. Davis blev velsignede og ordi-
nerede til Eldste. William Carter, som
var blind, lovedes at gaae sit Syn igjen,
om han blev trofast. Ezra Strong,
Joel Mc Withy, Matthew Fox, James
Randall og Aaron C. Lyon velsignedes.
John P. Green ordineredes til en Mis-
sionær at gaae til Lamaniterne, efter at
Andre har aabnet Døren, med Forjæt-
telse at samle mange til Zion og efter
endt Mission at vende tilbage med stor
Glæde for at unde sin Families Belsig-
nelser. Thomas Burdick, Truman Wait
og Edmund Boslen velsignedes, og det
blev sagt Eldste Boslen, at Gud havde
et Arbeide for ham til at gaae og præ-
dike Evangeliet for denne Tids sekteriske
Præster, hvorpaa efter dem, såg dem op,
hvorsomhelst han kunde opspore dem, og
prædike Evangeliet for dem, enten de
vilde høre det eller ikke. William Bos-
len og William Perry velsignedes og or-
dineredes til Eldste. Don Carlos Smith
blev velsignet med Forjættelse om Viis-
dom til at forkynde Evangeliet og lige-
ledes til at skrive med Viisdom. Shad-
rach Roundy, Joel Johnson og Oliver
Higbee velsignedes.

Sluttet til i Morgen.

Den 8de Marts. — Modte ifølge
Bestemmelserne. Evan M. Green, Levi
Osgood, Alypheus Harman, Joseph C.
Kingsbury, Ira Bond, S. H. Brewster,
Samuel Tompkins, John Ormsby, Lu-
man Carter, John Smith, Samuel H.
Smith, Thomas Fisher, Starr Hill,
Amos N. Orton og Almon Sherman
velsignedes. Amos N. Orton ordinere-
des til en Eldste og en Missionær til
Lamaniterne. Andrew H. Aldrich, Tho-
mas Baile, Seba Ives, Ebenezer Jen-
nings, Oliver Grainger, Olson Johnson,

Warren Smith, James Lake og William Redfield velsignedes; og W. Redfield ordineredes til en Eldste. Cyrus Lake, Harvey Smith, Isaac Cleveland, William Baker, Samuel S. Brannan, John Wheeler, Henry Baker, William Fisk, Henry Wilcox, George W. Gee, David Clough og Lorenzo Young velsignedes; og Eldste Young bestykkedes som Missionær for Lamaniterne. James Durfee, Joseph Coe, Thomas Gates, Loren Babitt, Blake Baldwin og Joseph B. Baldwin velsignedes. John Johnson, John Tanner og Gad Yale velsignedes; og Gad Yale, som var een, der gik til Brødrenes hjælp i Missouri, velsignedes overeenstemmende dermed. Henry G. Sherwood, Sidney Tanner, Joseph H. Tippits, Robert Dugley og Erastus Babbit velsignedes; og Samuel Canfield blev velsignet og ordineret til en Eldste. Phineas H. Young, Samuel Rolfe og Calvin H. Stoddard velsignedes; og Eldste Young ordineredes til Missionær for Lamaniterne. Erastus Rudd, Josiah Fuller, Isaac H. Bishop, Roswell Murray, Benjamin Wells, Nehemiah Harman, Thomas Hancock, Oliver Wetherby, Joshua Grant jun., William Draper jun., Ransom Van Buren, Tunis Nappellee, John Rudd og Samuel Wilcox velsignedes. Moses Martin, som gik til Missouri, udvalgtes til at blive een af de Halvssjersstudsstyre og velsignedes: Om Du ikke er renset, vil Du ikke være i stand til at udføre din Bestilling. Du vil falde i Snarer og i Hjældernes Hænder, som vil tage dit Liv; Du maa begrave at gjøre en fuldkommen Forandrings med Dig selv.

Oliver Cowdery, Skriver.

Hølgende hører til de Halvssjers, men deres Ordinationers Datum vides ikke med Bested: Milo Andrews, Joseph Winchester, Serubbabel Snow, Her-

man E. Hyde, Henry Brown, Nelson Higgins, Hezekiah Fisk velsignedes, men var ikke een af de Halvssjers, Henry Bea- man, Jesse Huntsman, Royal Barney, Zebedee Coltrin, Henry Heriman og Lorenzo Barnes. James L. Thompson blev velsignet, men ikke ordineret.

Kirtland den 12te Marts 1835. — Denne Aften forsamledes de Tolv, og Raadet aabnedes af Præsident Joseph Smith jun., og han foreslog at tage vor første Mission gjennem de østlige Stater til Atlanterhavet og holde Konferencer i Nabolanget af Kirkens forskellige Grene for det Niemed at ordne alle nødvendige Ting for deres Befordr.

Det blev foreslaet, at de Tolv skulde forlade Kirtland den 14de Mai, hvilket eenstemmigen antoges.

Derefter foresloges, at under deres nærværende Mission skulde Eldste Brigham Young aabne Døren for Josephs Levning, som boer iblandt Hedningerne, hvilket antoges.

Det blev foreslaet og voteret, at de Tolv skulde holde deres første Conference i Kirtland den 2den Mai; i Westfield, New York, den 9de Mai; i Freedom, N. Y. den 22de Mai; i Lyndon, N. Y. den 5te Juni; paa Willow Point den 19de Juni; i Westboro', Upper Ca- nada, den 29de Juni; i Johnsbury, Ver- mont, den 17de Juli; i Bradford, Mas- sachusetts den 7de August; i Damar, New Hampshire den 4de September; i Saco, Maine, den 18de September; Farmington, Maine, den 2den October.

Orson Hyde,
Wm. E. McCullin,
Skriver.

Kirtland den 28de Marts. Denne Eftermiddag mødte de Tolv i Raad og Tiden anvendtes til almindelig Bekjen- delse. Idet vi kastede et Blit tilbage paa vor tilbagelagte Løbbane, føle vi os til-

fredse, men føle os ogsaa tilstundede at bekjende, at vi ikke har opfattet Bigtigheden af vor Kaldelse i den Grad, som vi burde; vi har været overfladiske og daarslige og feilet i mange Ting. For alt dette har vi bedet vor himmelske Fader om Tilgivelse; og hvori vi haver bedrøvet eller saaret Præsidentkabets Høllerer, beder vi om Tilgivelse. Tiden, naar vi er i Vergeb med at adskilles, er nær; og naar vi skal mødes igjen, veed alene Gud; vi føler derfor til at anmode ham, som vi har erkjendt at være Prophet og Seer, at han aaraaber Gud for os, om at erholsde en Abenbaring (hvis det er rigtigt), at vi kan see paa den, naar vi er adskilte, og vores Hjerter der ved blive trostede. Vor Værdighed har ikke indgivet os at gjøre denne Umodning, men vor Uverdighed. Vi har forenuede bedet Gud, vor himmelske Fader, at forunde os gennem hans Seer, en Abenbaring af hans Sind og Willie an- gaaende vor Pligt i den kommende Tid, ja en stor Abenbaring, som vil udvide vores Hjerter, troste os i Modgang, og opmunstre vort Haab, naar vi er omgivne af Mørkets Magt.

Orson Hyde,
Wm. E. Mc. Fellin,
Skrivere.

Til
Præsident Joseph Smith jun., Kirtland,
Ohio.

Før at imødekommme ovenstaaende Umodning, aaraabte jeg Herren og modtog som Svar følgende

Abenbaring om Præste-
domme.

Der er tvende Præstedommer i Kirken, nemlig: det melchisedekke og det aaroniske, som indbefatter det levitiske Præstedomme. Aarsagen, hvorfor det første kaldes det melchisedekke Præstedomme, er, fordi Melchisedek var en saa-

dan stor Øpperstepræst. For hans Tid kaldtes det: det hellige Præstedomme efter Guds Sons Orden; men af Algtelle eller Erefrygt for det høieste Værens Navn kaldte de, nemlig Kirken i Oldtiden, for at undgaae at gjenstage hans Navn for ofte, Præstedommen efter Melchisedek, eller det melchisedekke Præstedomme.

Alle andre Authoriteter eller Embeder i Kirken er Tillag til dette Præstedomme; men der er to Hovedafdelinger: det ene er det melchisedekke Præstedomme og det andet er det aaroniske eller levitiske Præstedomme.

En Eldstes Embete henhører under det melchisedekke Præstedomme. Det melchisedekke Præstedomme indeholder Retten til Præsidentkabet og har Magt og Myndighed over alle Embeder i Kirken, i alle Verdens Tidsalder, til at forvalte i aandelige Ting.

Præsidentkabet over Øpperstepræstedommet efter Melchisedeks Orden har Ret til at forvalte alle Embeder i Kirken.

Øpperstepræsterne efter Melchisedeks Præstedommes Orden har Ret til at forvalte Embederne i deres eget Kald under Præsidentkabets Bestyrelse, og gjøre Tjeneste i aandelige Ting, og ligesledes i en Eldstes, Præst (af den levitiske Orden), Lærers, Diacons og Medlemms Embede.

En Eldste har Ret til at forvalte en Øpperstepræsts Embete, naar denne ikke er tilstede.

Øpperstepræsten og Eldsten skulle gjøre Tjeneste i det Aandelige, overeensstemmende med Kirkens Vagter og Besalinger; og de have Ret til at forvalte alle disse Embeder i Kirken, naar ingen høiere Authoriteter er nærværende.

Det andet Præstedomme kaldes Aarons Præstedomme, fordi det blev overdraget Aaron og hans Sæd igjennem alle deres

Slægter. Alarsagen, hvorfør det kaldes det mindre Præstedomme, er, fordi det er et Tillæg til det større eller melchisedekkske Præstedomme, og har Magt til at tjene i de ydre Anordninger. Bispedømmet er Presidentskabet for dette Præstedomme og har sammes Nøgler eller Myndighed. Ingen har lovlig Ret til dette Embede, til at have dette Præstedommes Nøgler, med mindre han er en

virkelig Esterkommer af Aaron. Men da en Upperstepræst af Melchisedeks Præstedomme har Myndighed til at forvalte alle de mindre Embeder, kan han forvalte en Bistops Embede, naar der ikke kan findes nogen virkelig Esterkommer af Aaron, forudsat at han er kaldet og assondret og ordineret til denne Magt ved det Presidentskabs Hænder, der hører til Melchisedeks Præstedomme.

(Fortsættes.)

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste April.

Saavel i dette som andre Numre af Stjernen er forskellige Afhandlinger indrykkede angaaende det hellige Præstedomme til Besvarelse for de Hellige. Foruemmelig vil vi henlede de Brødres Opmarksomhed paa samme, som allerede har modtaget en eller anden Grad af enten det melchisedekkske eller aaroniske Præstedomme og er bestikkede til at forvalte noget Embede, enten som President for en Conference eller Green, eller omreisende Eldste, eller hvilket som helst andet Embede eller Forvaltning være slg i aandelig eller timelig Henseende. Brødre! erindrer at I er den Allerhojestes Ejendere og ører Eders høje og hellige Kald ved trofast og utrætteligt at udføre de Pligter, der paahviser Eder, isølge det Eder paalagte Kald. Anseer det ikke for ringe, eller ubetydeligt, hvad som helst der anbetroes Eder og husker, at I tidlig eller sildig skal kræves til Regnstab for Eders Huusholdning af den, der har besikket Eder, dersom I da er befundne at have været troe, vil I blive velsignede; i modsat Fald vil I aldrig opnåae de Besvanelser og Forjættelser, der blive dem til Deel, som har været trofaste, midkære og udholdende for Jesu Christi Riges Fremme.

Brødre! glemmer ikke at Eders Forvaltning gjælder ikke aleje de aandelige, men ogsaa de timelige Ting; thi Guds Rige omfatter alt; dets Ejendere maa betragte det ene ligesaa vigtigt som det andet; en god Hunsholdning i de timelige Ting forstanner de aandelige Besvanelser. Det er os en Glæde at bevidne, at mange Brødre rettelig opfatter sin Plads, tiltager i Wiisdom og deres Virksamhedskreds forøges forholdsvis. Det er os kjært, at de have givet Agt paa vores Maad, Formaninger, Veiledninger og Instruksioner, som Tid efter anden har været indrykkede i dette Organ. Vi henviser dem fremdeles til disse Instructioner og formaner Enhver især i betimelig Tid at kræve Nedegjørelse af de Brødre, de er satte over og som de forhaabentlig have undervist, følgende vores Forstifter, der er eller fremdeles vorder givne. Vi veed, at Conference-Præsidenterne vil kontrollere Bogagenternes Regnskaber, og see til at de i rette Tid opgjør med Contoir-t, (See 3 Aarg. Nr. 15, Side 231; og 2 Aarg. Nr. 3, Side 47), saa at vi kan være i stand til med

forenede Kræster at udsprede Guds aabenbarede Ord blant Menneskens Børn, til Oplysning og Veiledning for dem, som sidde i Mørke; der paahviser alle Paa-
tens Børn en hellig Pligt i saa Henseende efter Enhvergs Evne og Stilling.

Det er med Beklagelse, at vi har set enkelte Brodre, der har været bestikkede at arbeide i Viilingaarden, ikke alene at spilde den kostbare Tid forend de til-
traadte deres bestikkede Mission, men ogsaa med Lunkenhed at have rogtet samme,
og endog forladt deres Virkefreds uden at gjøre Regnskab for deres Ejendom; —
troer Saadaan at kunne faae Løn med de Trofaste?

De Brodre der har modtaget Prestedommets, ud en endnu at være bestikkede
noget Embede, samler Kundskab, Wiisdom og Erfaring, og bereder Eder og viser
Eder værdige til at blive deltagtige i Arbeidet, og Herren vil velsigne Eder tillige
med alle de trofaste Ejendom.

Notice. The Latter-day Saints' Millennial Star and Emigration Office
i Liverpool er flyttet, saa at sammes Adresse vil fra d. 1ste April være: **Frank-
lin D. Richards, 36 Islington, Liverpool, England.**

Apostlerne — deres Levnet, Hustruer og Børn.

I Kirkehistorien er der talt en heel Deel om selve Apostlerne, men meget lidet om deres Familier. Med Hensyn dertil giver en fransk Skribent følgende Spørgsmål: Var Apostlerne gifte? havde de Børn? hvad blev der af disse Børn? hvor levede Apostlerne? hvor blev de? hvor blev de af? havde de et District? udovdede de en borgersklig Forvaltning? havde de Dommerretighed over de Troende? var de Biskopper? havde de en geistlig Indretning med Ritus og Ceremonier? Diese Spørgsmål er mørkelige og Svaret udfordrer en heel Deel antiqvarisk Værdom.

1. Var Apostlerne gifte?

Der gives et Brev, som man tillægger Marthren St. Ignatius, hvori findes disse afgjorende Ord: "Jeg erindrer Eders Hellighed lig Elias', Jeremias', Johannes den Døbers, de udvalgte Disciples, Timothens', Titus', Erodins Clements, som levede i Kyndskhed, men jeg dadler ikke de Andre, lykkelige i Egte-
slabsbaandet, og jeg haaber at blive funden

værdig af Gud til at folge deres Fodspor i hans Rige efter samme Exempel som Isaak, Jacob, Esaias og andre Propheter, som Peter og Paulus og som de Apostler, der var gifte."

Nogle Lærde har påstaaet, at Pauli Navn er inddadt i dette navnkundige Brev. Turien og Alle, som have set St. Ignatii Breve paa Latin i Vaticans Bibliothek, tilstaaer at Pauli Navn er fundet i dem. — Og Baronius negter ikke, at denne Sætning findes i nogle græske Manskripter; men han påstaaer, at disse var tilhørende af nogen nyere Græker.

Der var i det gamle Bibliothek i Orford et Manskript paa Græs af disse St. Ignatii Breve, i hvilket de auforte Ord er fundne. Jeg ved ikke om det bliver brændt tilsigemed mange andre Bøger ved Oxfords Indtagelse af Cromwell. Der findes endnu eet paa Latin i det samme Bibliothek, i hvilket Ordene „Pauli et Apostolorum“ er udslettede, men paa en saadan Maade, at de gamle

Characterer letteligen kan læses. Det er vist, at denne Sætning findes i mange Udgaver af Prevene.

Denne Trætte om Pauli Egteskab er meget intetligende. Hvad gør det til Sagen enten han var gift eller ikke, hvis de andre Apostler var det? Vi behøver blot at læse hans første Epistel til Corinthierne 9. C. for at bevise at han kunde have været gift ligesom de Andre: "Have vi ikke Ret til at føre en Søster som Hustru omkring, som og de andre Apostler, og Herrrens Brødre og Kephas? Eller have alene jeg og Barnabas ikke Ret til ikke at arbeide? Hvo tjener vel i Krig paa sin egen Sold?" Det er klart af dette Skriftsted, at alle Apostlerne vare gifte ligesaavel som Peter.

Og St. Clement af Alexandria erklærer bestemt at St. Paulus havde en Hustru. Den romerske Kirkeorden har forandret sig, men det forhindrer ikke, at der har været andre Skikke i de første Tider.

2. Om Apostlernes Børn.

Vi ved meget lidt om deres Familier. St. Clement af Alexandria siger, at Peter havde Børn; at Philippus havde Døtre, som han bortgistede. Apostlernes Gjerninger taler om Philippi fire Døtre, som propheterede. Man troer, at der var een gift, og at hun var St. Hermione.

Eusebius beretter, at Nicolaus, valgt af Apostlerne til at deelstage med Ste-

phauns i det hellige Embede, havde en meget smuk Hustru, over hvilken var skinsvæg. Da Apostlerne havde irededesat ham for hans Fejl, forbedrede han sig, og idet han bragte sin Hustru for dem, sagde han: — "Jeg er villig til at afstaae hende; den, som vil, tage hende til Hustru." Apostlerne antog ikke hans Tilbند. Han havde een Søn og flere Døtre med sin Hustru.

Cleophas var, ifølge Eusebius og St. Epiphius, St. Josephs Broder og Fader til St. Jacob den mindre og til St. Judas, som han havde med Maria, den hellige Jomfrues Søster. Saaledes var Apostelen Judas Jesu Christi Søskende-barn.

Hegesippus, omtalt af Eusebius, siger at to Børnebørn af St. Judas fremstilledes for Keiser Domitian som Efterkomnere af David og som dem, der havde en uomtvistelig Ret til Jerusalems Throne. Domitian, som frygtede, at de kunde gjøre Brug af denne Ret, indspurgte dem selv; de fremsatte deres Slægtfolge. Keiseren spurgte dem, hvad deres Stilling var; de svarede, at de besad 39 Tøndeland Jord, som betalte Skat, og at de var Arbejdsmænd. Keiseren spurgte dem da, naar Christi Rige vilde komme; de sagde, at det vilde blive ved Verdens Ende. Derefter lod Domitian dem gaae i Fred, hvilket viser, at han ikke var en Førfølger.

(Af Saturday Evening Post.)

Lærdomme af Propheten Joseph Smith.

(Fortsat fra Side 176).

Jeg ved ikke hvor snart disse Ting vil finde Sted; og skal jeg, ved Syuet af dem, raabe Fred? Nei! Jeg vil oploste min Røst og bære Vidnesbyrd om

dem. Hvor længe I vil have gode Afgrøder og Hungersnøden forebygges, ved jeg ikke. Naar Figentræet skyder dets Blade, vider da, at Sommeren er nær.

Vi kan forvente Engle og modtage deres Besjening; men vi skal undersøge Landerne og prøve dem, thi det er ofte tilfældet, at Menneskene tage Fejl med Hensyn til disse Ting. Gud har saaledes forordnet det, naar han har meddeelt Noget, at intet Syn maa anuamnes, uden hvad I seer med seende Øyne og høre med hørende Øren. Naar I seer et Syn, bed for Fortolkningen; om I ikke faaer den, tilkøn det; der maa være Wishet i denne Ting. Et aabent Syn vil tilkjendegive hvad der er mere vigtigt. Løgnens Aander er gaangne ud over Jorden. Der vil blive store Aande: Aabenbarelser, baade falske og sande.

At blive fort paany, steer ved Guds Aand form. delst Ordinancerne. En Guds Engel har aldrig Vinger. Somme vil sigle, at de har seet en Aand; at han har rakt dem sin Haand, men at de ikke vorre den. Dette er en Løgn. Hørst, det er ivertimod Guds Plan; en Aand kan ikke komme uden i Lysglands; en Engel har Kjod og Been; vi kan ikke see deres Glands. Djævelen kan vise sig som en Lysets Engel. Bed Gud at aabenbare det; om det er af Djævelen, vil han fly fra Eder; om det er af Gud, vil han

tilkjendegive sig, eller gjøre det aabenbart. Vi kan komme til Jesus og spørge ham; han forstaaer alt angaaende det; om han kommer til et lidet Barn, vil han nedlade sig til et lidet Barns Sprog og Evne.

Euhver Aand, ethvert Syn eller enhver Sang er ikke af Gud. Djævelen er en Taler; han er megetig; han tog vor Frelser op paa Bindingen af Templet, og holdt ham i Døkenen i syrretheje Dage. Gaven at bedomme Aander vil gives til den præsiderende Eldste. Bed for ham, at han maa have denne Gave. — Tal ikke i Tunemaal uden at forstaae det, eller uden Fortolkning. Djævelen kan tale i Tunemaal; Fienden vil komme med sit Værk; han kan friste alle Klasser, han kan tale i Engelst, eller Dansst, eller Tydst. Lad Ingen tale i Tunemaal uden han fortolker, med mindre det steer med dens Samtykke, som præsiderer; da maa han bedomme eller fortolke eller en anden maa. Lad os tale til Øre for Abraham, Noah, Adam, Apostlerne, som have Samfund med disse Ting, saa skal vi blive iblandt det Tal, naar Christus kommer.

Brev fra Præsidenten for Kjøbenhavns Conference.

Ost-Sjælland den 19de Marts 1855.

Præsident J. Van Gott!

Kjære Broder!

Der er ingen Ting, der fryder mit Sind mere, end det Lys, som udstraaler fra "Skandinaviens Stjerne," men især glæder jeg mig over den ndkomue „Advarsels Rost.“ Den vil i Sandhed, ved Guds Maade, gjøre mere Gavn end mange Eldste, hvis de var den foruden. Den er et Vaaben for Brodrene, som gaaer ud med Budskabet; de behøver ikke i al Sindighed, veilede af Herreus Aand, at slaae op denne Bog og læse passende Afsnit af Samme, og det meest tilfredsstillende Vidnesbyrd vil naae de oprigtige Tilhøreres Hjarter; og

ikke det alene, men de kan ogsaa efterlade et Exemplar af Samme til den, som elsker Sandheden og vil ransage Skrifterne, hvilket vil blive et hyppeligt Middel for Graueren til at befeste i Hukommelsen, hvad han har hørt, som ellers saa lettelig glemmes, og han vil forsøge sin Kunstdstab og paa denne Maade gjøre sikkere og hurtigere Fremstridt paa Sandhedens Wei. Jeg har alædet mig overmaade i disse Dage ved at see med hvilken Begjørslighed baade Søkende og Fremmede har stræbt at komme i Besiddelse af „Aldvarsels Røsten.“ Jeg tør paastaae, at derkom Bogagenterne, Forstanderne og de omreisende Eldste forstod rigtigt at vurdere denne kostelige Bog og gjorde deres Pligt, saa vilde det ikke være mere end to Maaneder foreud det halve Oplag vilde være forbrugt i denne Conference. Frugterne deraf vilde være uberegnelige baade for det Nærvarende og det Tilkommende.

Med Hensyn til Guds Riges Fremadstriden i denne Conference er Udsigterne forhaabningsfulde.

Deres med Ugtesse

hengivne Broder

O. N. Liljenqvist.

Tidernes Tilstand.

• Af Richard Coleman.

(Frit oversat fra Millennial Star.)

Alt mere fornunderlig Tiden nu bliver,
Nye Tildragelser hvert Aar os giver.
I Sandhed det shues, som Alt var af Lave,
Nationerne kriges paa Land og paa Have.
Sygdommeoste besøger nu Jorden
Og Mængen som Offer for samme er vorden,
Og Døden sig fryder og griber sit Bytte,
Enten det findes i Slot eller Høtte.
Den rædsomme Hunger, for hvilken man gruer,
Opresier sit Hoved og Folkene træner
Med Mangel paa Brod; og stor vorder Nøden,
At Mange vil ikke sit Die i Døden.
Om Jordskælv vi hører i fremmede Lande,
Orkanernes Rasen paa brusende Vandet;
Stæder og Skibe i Dybet forsvinder,
Og frygt i de Dødeliges Hjerter oprinder
For det, der er stæet og endnu vil stee!

O I Wiemænd i Verden! Kan I mig nu sige
En Aarsag til dette og andet deslige?
Lad mig saa høre de Grundtude hvorfor
Hordarveren løssladt paa Jorden nu gaaer. —
Men ak! I er stumme, I kan ikke tale,
Hvor er Eders Wiisdom, af hvilken I prale?

Behag mi lidt stille og rolig at være,
 Saa vil jeg forsøge at Eder velære:
 „En Mand af Gud er udsendt vorden,
 At vidue for Nationerne paa Jordens
 Om Hjælvens Evangelium, det sande,
 Som nu prædikes skal i alle Lande;
 Beklædt med Myndighed han blev af Gud
 Og som Prophet han gik til Folket ud
 Og løftede sin Rost, som Herren bød;
 Til Hedning som til Jøde Ordet lød:
 „Nu Tiden kommen er, som Jehova har sagt,
 „At samle Israel nidi den nye Vagt,
 „Som evig stände skal. Gaaer derfor hjem
 „Til Zion og Jerusalem!
 „Thi Herrens store Værk begynde skal,
 „Der ødelægge vil de Ondes Tal,
 „Men frelse dem, som lydige vil være;
 „De arve skal den „nye Jord“ med Ere.“
 Men endskindt disse Ord var trostelige,
 Og mange Troende annammede Guds Rige,
 Saa var der nok af dem, som havde Ondt i Sunde
 Mod Guds Udsendte, der advarede de Blinde;
 Ja, hans Liv blev ofte eftertragtet
 Og Herrens Budstab saare blev foragtet.
 Tilsidst Propheten faldt for Morderhaand,
 Og som „Martyr“ han gik til Fredens Land.
 Nu Smerten gjennemvoer hans Kjære,
 Naar Kæmpen faldt for Guds og Rigets Ere;
 Men Engle hvilskede saa sagte: „Han er død!
 „Hans Livstid runden ud; dog — fordi han lod
 „Sin Herres Kald, han velsignet blive skal
 „Og samles med de Hærliggjortes Tal!“.
 See dette er den sande Gud og hvorfor
 Dødens Engel over Land og Vand gaaer;
 Derfor I Store! og I Små! vend om
 Fra Synd og Vanro og til Daaben kom,
 Mens det er Tid, at I kan Maade saae
 Og frelse i Guds Rige med Israel indgaae!

C. W.

Indbetalst til Contoiret.

A. P. Tranæ	67	Ncl.	„	Mt.	„	St.
N. Nilson	39	—	“	—	“	—
Mads Larsen	12	—	“	—	“	—

Summa 118 — “ — “ —

Contoirets Tilgodehavende den 20de Marts 1855.

Conferencen.	Agenten.	Gjeld.
København	A. P. Trane	661 Ndl. 5 Mt. 8 St.
Aalborg	J. C. Klingbeck	272 — 4 — 13 —
Fredericia	H. P. Olsen	83 — 1 — 13 —
Do.	H. Jensen	27 — 4 — 12½ —
Do.	Mads Larsen	73 — 1 — 10 —
Lolland	Johan Svensen	169 — 5 — 11 —
Bornholm	J. P. Folkman	138 — 2 — 14 —
Vensyssel	P. C. Jensen	257 — 3 — 6½ —
Skaane	N. Nilsson	128 — 1 — 5 —
Brevig	R. Peterson	526 — 2 — 8 —
Stockholm	Ulace Jönson	29 — 3 — 6 —
		Summa 2369 — 1 — 11 —

Diverse Debitorer.

	Ndl.	Mt.	St.		Ndl.	Mt.	St.
Transport 2369	1	11		Transport 2435	2	14	
N. P. Peterson	12	1	"	C. A. Madsen	6	"	"
A. Nielsen	5	3	"	Ole Larsen	3	"	"
C. F. Nielsen	2	1	11	Niels Andersen	11	3	4
Jürgens	2	"	11	P. Hansen	7	3	3
Köhl	4	"	6	A. Grönbeck	9	3	8
Gudmundsen	3	5	4	A. Weihe	10	"	"
N. Larsen	13	4	6	H. Hansen	2	5	3
S. Hansen	9	4	10	F. E. Grönberg	"	5	"
H. Christoffersen	3	5	11	Peter Madsen	3	5	6
Nils Nilson	8	3	4	Johan Lilsenström	2	2	4
H. Hendriksen	"	2	4	Jørgen Hansen	"	3	4
	Lateris 2435	2	14		Summa 2493	3	14

Indhold.

Side.	Side.
Om Præstedommet	193.
Joseph Smiths Levnetsløb (fortsat)	197.
Redactionsbemærkninger	202.
Apostlerne og deres Familier	203.
	Lærdomme af J. Smith (sluttet) 204.
	Brev fra Præs. for Kbhvns. Conf. 205.
	Poesse
	Contoirets Tilgodehavende 208.

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes paa Contoret i Gothersgade Nr. 29, 3die Sal og paa alle kongl. Postkontorer.

Udgivet og forlagt af J. Van Gott.

Trykt hos G. G. Bording.